

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1932

21.12.2018

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини

Надсилаємо адресований Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини депутатський запит народного депутата України Безбаха Я. Я., оголошений на засіданні Верховної Ради України 21 грудня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 20-12

"20" грудня 2018 р.

Кабінет Міністрів України

Міністерство юстиції України

Національне агентство України з
питань державної служби

Уповноважений Верховної Ради
України з прав людини

Генеральна прокуратура України

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

**Стосовно умисного та довготривалого
невиконання судового рішення органами
державної виконавчої служби**

Передумовою цього депутатського запиту постали обставини стосовно умисного не виконання судового рішення відділом примусового виконання рішень Управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Миколаївській області.

Інформація полягає у наступному.

Рішенням Ленінського районного суду міста Миколаєва від 12 жовтня 2005 року задоволено позов до Малого приватного підприємства «АЛСУ» (далі - МПП «АЛСУ») про усунення перешкод у користуванні прибудинковою територією, заборону самочинного будівництва, знесення самочинно збудованої споруди. Судом ухвалено заборонити МПП «АЛСУ» добудовувати об'єкт самочинного будівництва та покладено обов'язок знести уже збудоване.

Ухвалою апеляційного суду Миколаївської області від 09 лютого 2006 року та ухвалами Верховного Суду України від 21 квітня 2006 року і 07 березня 2008 року рішення суду першої інстанції залишено без змін.

Крім того, рішенням апеляційного суду Миколаївської області від 4 травня 2007 року по справі № 22ц-1009/2007 визнано неправомірною бездіяльність

Державної виконавчої служби Ленінського району м. Миколаєва по виконанню рішення Ленінського районного суду м. Миколаєва від 12 жовтня 2005 року, яким заборонено ПП «Алсу» здійснювати самовільне будівництво прибудови до магазину в будинку № 2 по вулиці Новозаводській у місті Миколаєві, зобов'язано ПП «Алсу» знести вказану прибудову та стягнуто з ПП «Алсу» моральну та матеріальну шкоду на користь

зобов'язано органи державної виконавчої служби виконати зазначене рішення Ленінського районного суду м. Миколаєва від 12 жовтня 2005 року.

Отже, органи державної виконавчої служби протягом тривалого часу не виконують два судові рішення, які набрали законної сили та є обов'язковими до виконання.

До того ж, постановою Миколаївського апеляційного суду від 6 грудня 2018 року по справі № 2-91/2005 повторно (в 11 раз) визнано дії головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Миколаївській області про закінчення виконавчого провадження неправомірними, скасовано постанову від 27 лютого 2018 року про закінчення виконавчого провадження з примусового виконання виконавчого листа № 2- 91 від 3 березня 2006 року. Судом встановлено факти умисного невиконання державним виконавцем судового рішення та нежиття ним активній дій протягом 13 років по його виконанню.

Заслужовує на увагу, що станом на 20 грудня 2018 року, державним виконавцем не вирішено питання про поновлення виконавчого провадження у зв'язку із скасуванням його постанови від 27 лютого 2018 року про закінчення виконавчого провадження з примусового виконання виконавчого листа № 2- 91 від 3 березня 2006 року, що свідчить про свідомий характер допущених порушень.

Відповідно до статті 129 Конституції України та статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод від 04 листопада 1950 року, ратифікованої Законом України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17 липня 1997 року №475/97-ВР, проголошується «право на справедливий суд», тобто право звернутися до суду з позовом з приводу визначення цивільно-правових прав та обов'язків. Вказане право було б ілюзорним, якби правова система держави допускала, щоб остаточне рішення суду, яке має преюдиціальний характер, не виконувалось. Виконання судового рішення має розцінюватись, як складова судового розгляду.

Прецедентна практика Європейського суду з прав людини за певних обставин допускає затримку з виконанням судового рішення, однак вона не може бути такою, що зводить нанівець сутність гарантованого права отримати користь від постановленого рішення (рішення у справі «Шмалько проти України (2004)», «Іванов проти України (2010)»).

Бездіяльність по виконанню судового рішення з боку органів державної виконавчої служби призвели до грубого порушення прав, оскільки судові рішення протягом 11 та 13 років не виконуються належним чином.

Враховуючи вищевикладене, прошу, провести всебічну та неупереджену перевірку викладених обставин і фактів, вжити передбачених чинним законодавством України заходів відповідного реагування для повного виконання судового рішення та вирішити питання про дисциплінарну і кримінальну відповідальність державного виконавця за фактом умисного невиконання судових рішень.

Про результати розгляду депутатського запиту прошу повідомити у строк, передбачений статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України».

З повагою

Народний депутат України

Я.Я. БЕЗБАХ
(посвідчення № 239)